

พระราชดำรัส^(๑)

ในโอกาสที่ประธานศาลฎีกา^(๒)

นำผู้พิพากษาประจำศาล สำนักงานศาลยุติธรรม

เข้าเฝ้าฯ ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่

ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต

วันเสาร์ ที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๑

คำกล่าวปฏิญาณสาบานตน ก็เป็นสิ่งที่เตือนใจ เตือนสติ แล้วก็ทำให้คำนึงนึกถึงหน้าที่ในการปฏิบัติ เพื่ออำนวยความยุติธรรม ความสุข และความสงบต่อประเทศชาติและประชาชน.

ความยุติธรรมนั้น เป็นคำที่กว้าง. เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายได้รับการฝึกอบรม ศึกษา มา ก็ต้องเอาความรู้ความสามารถที่ได้ฝึกศึกษามาประยุกต์ใช้ภายใต้กรอบขอบเขตของความถูกต้อง และศีลธรรม โดยใช้ปัญญาดีกว่า สิ่งต่าง ๆ ในบางทีก็ดูออกมาแล้ว ความจริงที่แท้นั้นไม่เหมือนหลักฐานหรือสิ่งที่เราดูออกมามากว่า ๆ. เพราะฉะนั้น การใช้กฎหมาย ก็ต้องประกอบด้วยเหตุผล ประกอบด้วยวิจรรย์ญาณ ซึ่งหลาย ๆ อย่างถ้าเพื่อตั้งจิตตั้งใจ ตั้งอุดมการณ์ไว้ ก็สามารถจะเอาจริยธรรม จรรยาบรรณ หรือทัศนคติที่ดี มาใช้อำนวยความยุติธรรมให้สามารถกำจัดทุกข์ กำจัดเรื่องต่าง ๆ ที่ไม่ได้ดีได้. ประสพการณ์ที่ได้รับจากตนเอง หรือสิ่งที่ได้อ่าน ศึกษา ค้นคว้า หรือสนใจจำ ก็จะทำให้เป็นบุคคลที่สำคัญขึ้น หรือสมบูรณ์ขึ้น. อุปสรรคมีแน่นอน ปัญหาทางกฎหมายมีแน่นอน เพราะว่ากฎหมายนี้ออกมามากมาย เยอะแยะ อ่านกันไม่ไหว. แต่สิ่งที่จะช่วยเราได้ก็คือ สามัญสำนึก ปัญญา เหตุผล จรรยาบรรณ แล้วก็พูดซ้ำอีกที ประสพการณ์จากการปฏิบัติหน้าที่ และจากความสนใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ ตามที่ตนเอง

^(๑) เรียบเรียงขึ้นตามที่ได้บันทึกพระสุรเสียงไว้

^(๒) นายชีพ จุลมนต์

ตั้งใจไว้. เพราะฉะนั้น ก็ขอให้เป็นการกำลังของประเทศชาติในสิ่งที่ตนเองอยากเป็น เพราะส่วนหนึ่งก็ได้เรียนมา เรียนมาเพื่อเป็นในสิ่งนี้. ถ้าเกิดเผื่อจะเป็นให้ดี ก็ต้องศึกษา ต้องศึกษาตนเอง ศึกษาสถานการณ์ ศึกษากฎหมาย และเหตุการณ์ ที่มันเกิดขึ้นที่จำเป็นจะต้องใช้กฎหมายนั้นอย่างไร.

ก็ขอให้มีความซื่อสัตย์ และมีความสุข ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประชาชนต่อไป.